

Forfatter: Christian 4.

Titel: BREV FRA: Christian 4. (1632/1648)

Citation: Christian 4.: "BREV FRA: Christian 4. (1632/1648)", i *Kong Christian den Fjerdes egenhændige Breve (7.bind)*, Forlagt af Universitetsboghandler G. E. C. GAD., s. 139. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002207661-007-shoot-L0022076610070137.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Kong Christian den Fjerdes egenhændige Breve (7.bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Historisk Beretning om Oprindelsen til Kongens Bekjendtskab med Vibeke Kruse. — Geh. Ark.

Hystorica Narratio Om myn och wybecke krussis første kundskab, som fru Ellen Marsuyn indted skal kunde nechte saledis at uerre y all Sandhed.

Der leg pa køben: slott fornåm, at fru kyrsten gans wformodtligen hafde skyldt sig ued wybecke krusse och En anden piige uid Naffn Sylle ²⁾, da skaffede ieg pa samme maner dy tydske lomfruer aff.

En dag eller tu derepther, som ieg om morgenen for dag giick neder aff slottit henad Prouyandt garden, Da sa ieg et kuyndfolck yblandt folckene, som uar kled pa Aadelsk, huorfor ieg befohl at Erfahre, huem ded uaar.

s. 140Y ded samme da bleff ieg waar, at ded uar fru Ellen, Huorfor leg strax tiil hinder ¹⁾ : Ellene, huad gør du heer sa tyilig? Huorpa hun suarede: leg haffuer at tale med E: M:, som ligger Macht pa. Dentyd leg uylle uyde, huad ded uar, da uylde hun indted herfor dermed, Mens fulde mig offuer tu tymer aff Ett kuarter y prouiant garden y Ett andiit. Langdt om siier da spurde hun mig ad, Om hun motte beholde wybecke huos siig. Huorpa ieg wendte mig om til hynder och sagde: Ellen, huad kommer ded mig wed, huos huem hun Er? For mig ma hun uerre huoss huem ded hinder lyster, Hun Er vng, hun faar uel En tyeniste ygen. Huortil hun suare: ded er uel, Om ded Indted Er E: M: ymod, da uyl ieg gerne haffue hinder huos mig. Huortil ieg suarede : la, sommend, al den del, leg haffuer y hinder, den uyl leg gerne Oplade dig.

Dentiid hun Nu haffde bracht samme snack tyer End Engang pa banen, Da bleff ieg keed deraff Och sagde tyl fru Ellen: Ellen, ieg Er y al sandhed rett uel tilfriidtz, at hun bliiffuer huos diig. Sa tackede hun mig och tog syn affskeen fra mig och tog sa lyge Neder ad byen och uille Indted bliiffue tyl maldtiid huos mig pa Slottiid.

Nogle ugger derepther da bleff den ganske Armej skybiit ued Suynborg, huor leg ochsa lod mig fynde. Der ded nu sammestedt giick nogit langsam tiil med folckens Indskybning, Da begerede fru Ellen, at leg uylle begiiffue ²⁾ pa hinders gaard der Nest huos liggendis ³⁾, Indtil samme Indskybing uar offuerstanden, Huylckit ieg ochsa Indgiick.

Imidlertyd ieg nu la pa samme gard, da bleff ieg kendt med uybecke krusse, saat hun bleff med wldrich Christian.

Dentyd leg begaff mig Nu med Armeien offuer tyl s. 141Angelen och forrettede der ded, som der skee kunde, och friidden med keysseren uar sluttit, Daa begaff ieg mig henad danmarck ygen och kam henad daalum, huor wiibecke uaar, som y myn frauerrlsse uar bleffuen heel triind.

Der fru Ellen nu sa, at leg merckede, huor faat uar, da sagde hun: Nadigste herre, huorledis haager wybecke E: M: Nu? Huortil leg inted suarede, mens loe deraff. Syden Erbød fru Ellen siig, At hun uylle lade wybecke ligge y barsselseng pa En aff hinders garde, om hun motte. Huortil ieg inted suarede, mens giick fra hiinder.